

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny **w składzie:**

Przewodnicząca – SSR Anna Zajączkowska

Protokolant – Anna Kopeć

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2017 roku

sprawy **A. P.**

syna J. i K. z d. P.

urodz. (...)

w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 czerwca 2016 roku w miejscowości B., gm. P., pow. (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny – motorower marki (...) o nr rej. (...) – będąc w stanie nietrzeźwości z zawartością 0,90‰ alkoholu etylowego we krwi,

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

o r z e k a

1. uznaje oskarżonego **A. P.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 178a § 1 kk i przyjmując, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko oskarżonemu warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat próby;

2. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

3. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 3000 (trzy tysiące) złotych;

4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od 27 czerwca 2016 roku;

5. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów postępowania w sprawie kwotę 220 (dwieście dwadzieścia) złotych, w tym kwotę 100 (sto) złotych opłaty.

Sygn. akt II K 579/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 27 czerwca 2016 r. około godziny 11.50 oskarżony A. P., będąc w stanie nietrzeźwości, prowadził motorower marki (...) o nr rej. (...) w miejscowości B.. W pewnym momencie oskarżony zjechał z drogi na chodnik i kontynuował jazdę. Z uwagi na popełnione wykroczenie został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej. Po zatrzymaniu oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wskazało wynik: 0,41 mg/l. Z uwagi na problemy z przebadaniem oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, oskarżony został przewieziony przez funkcjonariuszy do szpitala w N., gdzie pobrano od niego krew. Przeprowadzone badania wykazały w pobranej od oskarżonego próbce krwi zawartość 0,90 promila alkoholu etylowego.

Oskarżony A. P. ma 60 lat, jest żonaty, pracuje w Rejonowych Warsztatach Technicznych na terenie JW. (...), jest osobą niekaraną.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego (k. 12-12v, 31-31v, 60-61), zeznania świadka P. N. (k. 17v, 61-62), notatkę urzędową (k. 1), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 2), świadectwo wzorcowania (k. 2a), kartę karną (k. 15, 53), sprawozdania z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego w płynach ustrojowych (k. 19), protokół pobierania krwi (k. 20).

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił że w dniu 27 czerwca 2016 r. ok. godz. 11.00 prowadził motorower. W pewnym momencie wjechał na chodnik w miejscowości B.. Po chwili został zatrzymany przez patrol Policji. Podał, że funkcjonariusze Policji zbadali go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, ale były problemy z przeprowadzeniem tego badania, w związku z czym oskarżony poprosił o pobranie krwi. Oskarżony zaprzeczył, aby w dniu 27 czerwca 2016 r. w godzinach porannych pił alkohol. Wyjaśnił, że alkohol w postaci piwa i prawdopodobnie innego alkoholu pił dnia poprzedniego w godzinach wieczornych oglądając mecz w gronie znajomych.

Przesłuchiwany ponownie w dniu 8 września 2016 r. podtrzymał wcześniej złożone wyjaśnienia i dodał, że motorower, którym jechał ma 2,2 konia mechanicznego i osiąga maksymalnie prędkość 40 km/h. Podał, że przed zatrzymaniem prowadził pojazd ok. 1,5 km, będąc przekonany, że jest trzeźwy, gdyż spożywał alkohol w godzinach porannych w postaci dwóch piw.

Na rozprawie w dniu 20 stycznia 2017 r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Po odczytaniu złożonych wcześniej wyjaśnień podtrzymał je, tłumacząc, że alkohol pił zarówno w dniu 26 czerwca 2016 r. oglądając mecz w godzinach wieczornych, jak i w dniu 27 czerwca 2016 r. w godzinach porannych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego składanym w toku postępowania przygotowawczego, w części w jakiej oskarżony opisywał kiedy spożywał alkohol. Wyjaśnienia te są sprzeczne. Sąd natomiast dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na rozprawie w dniu 20 stycznia 2017 r. Na etapie postępowania sądowego oskarżony podał, że w dniu 27 czerwca 2016 r. prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym oraz że wcześniej w godzinach porannych pił alkohol w postaci piwa, jak również, że alkohol spożywał dnia poprzedniego podczas oglądania meczu. Żaden z przeprowadzonych w toku rozprawy dowodów nie pozwolił na to, aby odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie.

W ocenie Sądu zeznania świadka P. N. są wiarygodne gdyż są konsekwentne, spójne, korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego oraz pozostałymi dowodami przeprowadzonymi na rozprawie. Sąd nie znalazł powodu, dla którego miałby nie obdarzyć ich wiarą.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia ujawnionych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. W myśl tego przepisu – karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od lat dwóch – podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Oskarżony kierował motorowerem po drodze publicznej a następnie na chodniku, a przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało, że był on wówczas w stanie nietrzeźwości. Oskarżony nie kwestionował tego, że prowadził pojazd będąc w stanie nietrzeźwości.

W realiach rozpoznawanej sprawy Sąd doszedł do wniosku, że istnieją podstawy do warunkowego umorzenia postępowania w stosunku do oskarżonego.

W ocenie Sądu wina oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości jego czynu nie są znaczne.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wskazać trzeba, świadek P. N. wskazał w swoich zeznaniach, że droga którą poruszał się oskarżony jest drogą lokalną, natężenie ruchu na niej jest nieduże. Trzeba mieć na uwadze, że oskarżony jechał motorowerem o pojemności silnika 50 cm³. Jest to pojazd, który rozwija znacznie mniejszą prędkość aniżeli np. samochody osobowe, a tym samym prowadzenie takiego pojazdu stwarzało dużo mniejsze zagrożenie dla pozostałych uczestników ruchu drogowego.

Z uwagi na te okoliczności, a także z uwagi na to, że oskarżony jest osobą posiadającą ustabilizowane życie rodzinne i zawodowe (oskarżony pracuje w Rejonowych Warsztatach Technicznych na terenie JW. (...)), dotychczas był niekarany, uwzględniając ponadto okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu, Sąd uznał zatem, że oskarżony zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania na okres próby wynoszący dwa lata. Aczkolwiek zachowanie oskarżonego niewątpliwie było naganne, to zdaniem Sądu sam fakt toczenia się postępowania przeciwko niemu, winien stanowić ostrzeżenie dla oskarżonego, niewątpliwie zaś wyrok warunkowo umarzający postępowanie zawiera w sobie stwierdzenie winy i sprawstwa danej osoby, a jedynie pozwala, przy spełnieniu przesłanek wskazanych w przepisie art. 66§ 1 k.k. na odstąpienie od skazania i karanía takiej osoby i poddanie sprawcy próbie.

Sąd chce dać szansę oskarżonemu na poprawę swojej postawy. Aby jednak orzeczenie Sądu stanowiło pewną dolegliwość dla oskarżonego i jednocześnie mając na uwadze prewencję ogólną, Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 3.000 zł oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku.

Od oskarżonego zasądzono na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 100 złotych oraz pozostałe koszty sądowe w wysokości 220 złotych.

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w wyroku.